

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/628/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3511207216
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3511207216.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Česká republika, s.r.o., so sídlom Novodvorská 994, 142 21 Praha 4, Česká republika, IČO: 25 117 483, právne zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporkyni: O. C., bytom N. č. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Fedinova 9, Bratislava, IČO: 42 260 086, právne zastúpený HKP Legal, s.r.o., so sídlom Sasinkova 6, 811 08 Bratislava, IČO: 36 727 334, o zaplatenie 5.107,15 Eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 7C/239/2012 - 90 zo dňa 27. marca 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Vedľajší účastník na strane odporkyne **j e p o v i n n ý** zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania navrhovateľa vo výške 52,46 Eur, advokátskej kancelárii TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zaviazal odporkyňu a vedľajšieho účastníka na strane odporkyne zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne náhradu trov konania v sume 306,- Eur titulom súdneho poplatku a v sume 1.318,67 Eur titulom trov právneho zastúpenia. Rozhodnutie, ktoré po právnej stránke odôvodnil poukázaním na ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), ako aj ust. § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), c), d), § 15, § 16 ods. 3, § 17 ods. 1 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len vyhláška č. 655/2004 Z.z.), založil na tom skutkovom základe, že navrhovateľ sa návrhom doručeným dňa 19.08.2011 domáhal voči odporkyni zaplatenia sumy vo výške 5.107,15 Eur s príslušenstvom, ako aj náhrady trov konania. Rozsudkom zo dňa 24.06.2013, č.k. 7C/239/2012 - 82 v spojení s opravným uznesením zo dňa 24.09.2013, č.k. 7C/239/2012 - 88 súd prvého stupňa zaviazal odporkyňu na zaplatenie sumy 5.596,83 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 568,02 Eur a úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 5.107,15 Eur od 24.11.2010 do zaplatenia, pričom o náhrade trov konania rozhodol tak, že o trovách rozhodne samostatným uznesením. O trovách konania následne rozhodol v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal, teda odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne. Trovy konania pozostávali zo zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 306,- Eur a z trov právneho zastúpenia za nasledujúce úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia dňa 29.12.2010 vo výške 180,93 Eur, písomné podanie na súd dňa 01.08.2011 vo výške 180,93 Eur, účasť na pojednávaní dňa 11.02.2013 (1/4 odmeny) vo výške 45,23 Eur, účasť na pojednávaní dňa 15.04.2013 (1/4 odmeny) vo výške 45,23 Eur, účasť na pojednávaní dňa 24.06.2013 vo výške 180,93 Eur, režijný paušál 1 x po 7,21 Eur + 1 x po 7,41 Eur + 3 x po 7,81 Eur, spolu vo výške 38,05 Eur. Ďalej priznaná náhrada trov právneho zastúpenia pozostávala z náhrady cestovného za použitie motorového vozidla NISSAN X-TRAIL, EČ: BA994ZG, spotreba paliva 7,1 l/100 km na pojednávanie dňa 11.02.2013 - Bratislava - Nové Mesto nad Váhom a späť (7,1 spotreba

x 1,55 Eur cena PHM za 1 l /100 + 0,183 Eur/km náhrada za použitie motorového vozidla) x 220 počet km vo výške 64,47 Eur, na pojednávanie dňa 15.04.2013 - Bratislava - Nové Mesto nad Váhom a späť (7,1 spotreba x 1,55 Eur cena PHM za 1 l /100 + 0,183 Eur/km náhrada za použitie motorového vozidla) x 220 počet km vo výške 64,47 Eur, na pojednávanie dňa 24.04.2013 - Bratislava - Nové Mesto nad Váhom a späť (7,1 spotreba x 1,55 Eur cena PHM za 1 l /100 + 0,183 Eur/km náhrada za použitie motorového vozidla) x 220 počet km vo výške 64,47 Eur, náhrady za stratu času stráveného na ceste Bratislava - Nové Mesto nad Váhom a späť na pojednávanie dňa 11.02.2013 za 6 začatých polhodín x 13,01 Eur, spolu vo výške 78,06 Eur, na pojednávanie dňa 15.04.2013 za 6 začatých polhodín x 13,01 Eur, spolu vo výške 78,06 Eur a na pojednávanie dňa 24.06.2013 za 6 začatých polhodín x 13,01 Eur, spolu vo výške 78,06 Eur. Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka tak spolu predstavovali sumu 1.098,89 Eur, z čoho DPH vo výške 20 % predstavovalo sumu 219,78 Eur, t.j. celkom boli trovy právneho zastúpenia navrhovateľa vo výške 1.318,67 Eur, na náhradu ktorých zaviazal neúspešnú odporkyňu a vedľajšieho účastníka vystupujúceho na jej strane spoločne a nerozdielne. Navrhovateľovi nebola priznaná náhrada trov konania za písomné podanie protistrane - pokus o zmier zo dňa 23.06.2011 s odôvodnením, že žiadnym spôsobom nepreukázal, že by doručil, resp. zaslal odporkyňi predmetné písomné podanie.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa (hoci podľa svojho vyjadrenia napáda rozsudok v časti zaviazania vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania, pričom však súd prvého stupňa o trovách konania vo svojom rozsudku č.k. 7C/239/2012 - 82 zo dňa 24.06.2013 nerozhodoval) podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník na strane odporkyne prostredníctvom svojho právneho zástupcu a navrhol ho zrušiť. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu, spolu s režijným paušálom a DPH v celkovej výške 217,12 Eur. Poukázal na to, že je občianskym združením založeným za účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľov a v konaní vystupoval na podporu odporkyne, proti ktorej podal navrhovateľ predmetný návrh. Vzhľadom na skutočnosť, že do konania vstúpil z vlastného podnetu za účelom ochrany práv spotrebiteľa, pričom navrhovateľovi svojim konaním nespôsobil žiadne navýšenie účelne vynaložených trov konania, nevidel žiaden dôvod, prečo by mal byť zaviazaný na náhradu trov konania s odporkyňou spoločne a nerozdielne. Zdôraznil, že legitímáciu na vstup do konania dáva samotný zákon, v tomto prípade zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a podľa jeho názoru je potrebné dve skupiny vedľajšieho účastníctva rozlišovať aj vo vzťahu k znášaniu náhrady trov konania. Nevylúčil možnosť zaviazat vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania, muselo by však ísť jednoznačne výlučne o trovy, ktoré vznikli v príčinnej súvislosti s úkonmi vedľajšieho účastníka. Z toho vyplýva, že by mohol byť zaviazaný maximálne na náhradu trov konania, ktoré navrhovateľovi vznikli od vstupu vedľajšieho účastníka do konania, v prejednávanej veci sa však o takýto prípad rozhodne nejedná. Zároveň poukázal na potrebu rozlíšenia, v akom vzťahu je predmet konania k vedľajšiemu účastníkovi, nakoľko v praxi často dochádza k situáciám, kedy vedľajší účastník vstupuje do konaní iba v časti zmluvnej pokuty, prípadne príslušenstva žalovanej sumy. Bolo by teda absurdné, keby vedľajší účastník musel znášať trov konania s odporcom spoločne a nerozdielne, v súvislosti s čím poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6Co/713/2013 - 81 zo dňa 23.12.2013.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka sa vyjadril navrhovateľ, ktorý navrhol napadnutý výrok o trovách konania potvrdiť a zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu spolu s režijným paušálom a DPH celkom vo výške 118,21 Eur. Zastával názor, že vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, v súvislosti s čím poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/259/2011. Zdôraznil, že právne zastúpenie vedľajšieho účastníka je neúčelné a nadbytočné, pričom na podporu svojej argumentácie spomenul rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/164/2012. Mal za to, že vedľajší účastník má v konaní oprávnenie na všetky procesné úkony ako účastník a poukázal na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 26 Cdo 1986/99 a sp. zn. 21 Cdo 1859/2004. Dôvodil, že vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, teda je rovnako povinný popri účastníkovi, na ktorého strane v konaní vystupoval, uhradiť úspešnému účastníkovi trovy konania a právneho zastúpenia, ktoré mu vznikli a ktoré je vedľajší účastník povinný znášať. Pripomenul, že ak by mal v konaní úspech odporkyňa, bola by jej a rovnako vedľajšiemu účastníkovi priznaná náhrada trov konania a trov právneho zastúpenia potrebných na účelne uplatňovanie práva, preto analogicky treba tento postup uplatňovať aj v opačnom prípade, inak by došlo k obchádzaniu účelu a zmyslu inštitútu trov právneho zastúpenia a ich spravodlivého uplatnenia. Na záver poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/330/2012.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., pričom v návaznosti na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd poukazuje na vecne správne odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, s ktorým sa stotožňuje.

Z obsahu spisu vyplýva, že o návrhu navrhovateľa bolo meritórne rozhodnuté rozsudkom č.k. 7C/239/2012 - 82 zo dňa 24.06.2013 v spojení s opravným uznesením č.k. 7C/239/2012 - 88 zo dňa 24.09.2013, ktorým súd prvého stupňa návrhu v celom rozsahu vyhovel a zaviazal odporkyňu k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 5.596,83 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 568,02 Eur a ročným úrokom z omeškania vo výške 9 % zo sumy 5.107,15 Eur od 24.11.2010 do zaplataenia. O náhrade trov konania súd prvého stupňa v predmetnom rozsudku nerozhodoval, nakoľko zvolil postup podľa ust. § 151 ods. 3 O.s.p. a na rozhodnutie o trovách konania si vyčlenil 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Náhrada trov sporového konania je ovplyvnená zásadou úspechu vo veci a zásadou zavinenia. Zmyslom zásady úspechu vo veci, ktorá sa uplatní aj v tomto prípade, je priznanie trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech. Za takéhoto účastníka, s ohľadom na charakter meritórneho rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 08.08.2013, treba nepochybne považovať navrhovateľa. Preto sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, ktorý pri rozhodovaní o trovách konania dôsledne postupoval podľa citovaného ust. § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že navrhovateľ si trovy konania uplatnil riadne a včas.

Odvolací súd teda v danom prípade nevzhliadol ako dôvodné námietky vedľajšieho účastníka uvedené v odvolaní, v zmysle ktorých by bolo absurdné, keby vedľajší účastník musel znášať trovy konania s odporkyňou spoločne a nerozdielne. Pokiaľ ide o zaviazanie vedľajšieho účastníka na náhradu trov, odvolací súd uvádza, že vedľajší účastník má s poukazom na ust. § 93 ods. 4 prvá veta O.s.p. rovnaké procesné práva a povinnosti ako účastník, pričom mu nemožno ukladať žiadne hmotnoprávne povinnosti, ani priznávať práva vyplývajúce z hmotného práva. Právo na náhradu trov konania a povinnosť hradiť trovy konania sú však procesnými právami a povinnosťami, pričom tak, ako má vedľajší účastník v prípade úspechu právo na náhradu trov konania, treba ho v prípade procesného neúspechu účastníka, na strane ktorého vystupuje, zaviazat' povinnosťou nahradiť trovy konania spoločne a nerozdielne s týmto účastníkom konania.

Odvolací súd konštatuje, že nezaviazanie vedľajšieho účastníka v prípade procesného neúspechu účastníka, na strane ktorého vystupuje, na náhradu účelne vynaložených trov konania úspešnému účastníkovi, by tak, ako to uviedol navrhovateľ vo svojom odvolaní, viedlo k obchádzaniu zmyslu a účelu inštitútu náhrady trov v sporovom konaní. Pokiaľ je prípustné, aby v prípade úspechu účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje, mu bola priznaná náhrada trov konania, musí zároveň platiť, že tento vedľajší účastník môže byť spolu s podporovaným účastníkom spoločne a nerozdielne zaviazaný na náhradu trov konania, v ktorom podporovaný účastník nedosiahol procesný úspech, ak tu nie sú iné okolnosti hodné osobitného zreteľa, pričom takéto iné okolnosti v prejednávanej veci odvolacím súdom zistené neboli.

Zároveň odvolací súd pripomína, že so zavedením inštitútu vedľajšieho účastníka, vystupujúceho na podporu účastníka - spotrebiteľa (§ 93 ods. 2 O.s.p.), nedošlo k žiadnej takej zmene ustanovení O.s.p. o náhrade trov konania (§ 142 až § 150 O.s.p.), ktorá by na nový inštitút špecifickým spôsobom reagovala. Súčasne ani samotná právna úprava uvedeného inštitútu problematiku náhrady trov konania neupravuje. Nie je tak daný žiaden zákonný podklad pre zmenu ustálenej súdnej praxe z obdobia pred zavedením vedľajšieho účastníctva podľa ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p., ktorá zavazovala k náhrade trov aj vedľajšieho účastníka, a to solidárne s účastníkom, ktorého podporoval.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, naznačujúcim samostatnosť uplatnených nárokov, odvolací súd uvádza, že sa s týmito nestotožňuje, keďže podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník po vstupe do konania s poukazom na ust. § 93 ods. 4 O.s.p. disponuje až na pár výnimiek rovnakými právami a povinnosťami ako hlavný účastník, na podporu ktorého v konaní vystupuje, a rovnako aj zdieľa ten istý procesný osud pokiaľ ide o mieru procesného (ne)úspechu v konaní vrátane náhrady jeho trov. Preto nie je možné, aby si vedľajší účastník vopred vybral časť predmetu konania, do ktorej mu vyhovuje vstúpiť, čo zároveň vyvoláva otázku, či ho k takémuto postupu nevedie záujem čo najviac vyťažiť z náhrady trov právneho zastúpenia. Základný rámec občianskeho súdneho konania bol vymedzený petitom návrhu na začatie konania, v ktorom sa navrhovateľ rozhodol všetky nároky voči odporkyni uplatňovať spoločne, nakoľko išlo o peňažné nároky vyplývajúce z toho istého zmluvného vzťahu. Aj s prihliadnutím na uvedené sa odvolací súd nestotožnil s argumentáciou vedľajšieho účastníka, že pri rozhodovaní o náhrade trov konania je potrebné rozlišovať, v akom vzťahu je predmet konania k vedľajšiemu účastníkovi. Naviac, v podaní doručenom súdu prvého stupňa dňa 26.04.2012, ktorým oznámil svoj vstup do konania na stranu odporkyne, žiadnu časť predmetu konania, do ktorej by vstupoval, nešpecifikoval a ani v ďalšom procesnom priebehu neoznámil prípadné vystúpenie z konania v časti niektorého z uplatnených nárokov.

Správny nie je ani názor vedľajšieho účastníka, že jeho povinnosť náhrady trov sa nemôže týkať trov vzniknutých pred jeho vstupom do konania. Takýto názor vychádza z predpokladu, že rozhodujúcim kritériom je časové hľadisko vzniku trov. Ust. § 142 O.s.p. a všeobecne právna úprava náhrady trov konania však vôbec nevychádza z časového hľadiska vzniku trov. Naopak, kľúčovým pojmom je tu účelnosť vynaložených trov. Pokiaľ teda na strane účastníka vzniká povinnosť nahradiť trovy konania, nie je pre jej rozsah rozhodujúce, kedy v konaní tieto trovy vznikli, ale to, či boli vo vzťahu k nemu účelne vynaložené. Účel zaplatenia súdneho poplatku, prevzatia zastúpenia, podania návrhu, ale ani iných úkonov nie je daný v jednom okamžiku a nikdy viac, ale všetky uvedené úkony sú potrebné pre celé konanie a jeho ďalší priebeh nie je bez nich možný, i keď sú vykonané v jednom konkrétnom čase.

Odvolací súd na záver opätovne zdôrazňuje, že vedľajší účastník, hoci v konaní zostáva treťou osobou, má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, ku ktorému sa pridružil podľa § 93 ods. 4 O.s.p., a preto pre prípad procesného neúspechu má povinnosť rovnako ako procesne neúspešný účastník zaplatiť procesne úspešnému účastníkovi náhradu trov konania. Preto súd prvého stupňa správne uložil povinnosť procesne neúspešnej odporkyni ako i vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne, zaplatiť navrhovateľovi trovy konania spoločne a nerozdielne. Odvolací súd dodáva, že výšku týchto trov vedľajší účastník v podanom odvolaní ani nerozporoval. Preto bolo napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v súlade s ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdené.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., kedy navrhovateľovi, ktorý bol v odvolacom konaní procesne úspešný a trovy odvolacieho konania si riadne uplatnil, bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania voči neúspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne vo výške 52,46 Eur vrátane DPH, a to za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 14.06.2014 podľa ust. § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny, t. j. vo výške 35,68 Eur (v danom prípade odvolanie bolo podané len proti výroku o náhrade trov konania navrhovateľa, teda rozhodujúca je suma, ktorú žiadal ako nárok uplatňovaný v odvolaní, a to trovy konania v celkovej výške 1.624,67 Eur), k tomu príslušný režijný paušál vo výške 8,04 Eur podľa ust. § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a 20 % DPH.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.